

[Aase Olesen]

For det andet: når fru Mette Groes ikke kan forstå, at jeg bliver så ophidset, kan jeg da sige, at jeg faktisk også var temmelig gal i hovedet, da Venstres ordfører i sin tid angreb Socialdemokratiet og de små midterpartier for den politik, man var nødt til at føre for at få økonomien til at hænge sammen. Det var så galt, at vi somme tider i Det Radikale Venstre talte om, at man kunne blive nødt til at sætte Venstre på regeringsbænkene for at få det til at argumentere fornuftigt. Det kan jo være, at det bliver nødvendigt med Socialdemokratiet også; så skulle vi nok se, hvad det kom med af forslag på dette område. Men man regner åbenbart med, at der er længe til, at det bliver tilfældet, siden man ikke har lyst til at oplyse, hvordan tingene skal gøres.

Så siger hr. Erik B. Smith, at der er masser af eksempler på fejl. Ja, og deri er der heller ingen forskel på den nuværende minister og de tidligere ministre.

Jeg skal gerne nævne to gevaldige bommerter, som tidligere, socialdemokratiske regeringer har gjort.

Den ene var den, jeg allerede har berørt, nemlig at man indførte en socialindkomstberegning for førtidspensionister, som i praksis beskar en gruppe, som overhovedet ikke kunne holde til det. Man var meget længe om at lave den om, så længe, at man måtte henvise disse pensionister til socialhjælp og personlige tilskud. Men det kan være, at hr. Erik B. Smith ikke var i Folketinget dengang. Det var i hvert fald en grov omgang, det kan jeg godt huske.

Det andet var såmænd indtægtsreguleringen af daginstitutionstakster. Jeg går ud fra, at den socialdemokratiske ordfører i hvert fald kan huske den fadæse.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Bernhard Baunsgaard for en kort bemærkning og derefter finansministeren.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Når vi nu er begyndt at opremse socialdemokratiske fadæser, kunne det være, at hr. Erik B. Smith skulle tænke på, hvad der skete med invalidepensionisterne under den socialdemokratiske regering. Det er meget sjældent, at jeg bliver så gal under en forhand-

ling, at jeg rejser mig og smækker med døren, når jeg går. Det gjorde jeg over for de nedskæringer, som de socialdemokratiske regeringer kom med over for den svageste stillede gruppe her i samfundet, invalidepensionisterne. Det kunne også være, at hr. Erik B. Smith skulle undersøge, hvordan det er gået med den gruppe under denne regering. Jeg indrømmer, at der ikke er mange stemmer i denne gruppe, men derfor skal den ikke mishandles.

Og med hensyn til, at man ikke i kommunerne har råd til at støtte folkepensionisterne, kunne det være, at hr. Erik B. Smith skulle tale med den socialdemokratiske rådmand i Århus, der ikke brugte de penge, han fik udleveret af staten til brændselshjælp, og derfor måtte efterbetale, så vidt jeg husker, 4 mill. kr. Jeg tror, der ville være et og andet at rydde op i rundt omkring.

Socialministeren (Palle Simonsen, fg.):

Det er jo helt forfriskende igen at få lejlighed til at deltage i en socialpolitisk debat her i Folketinget, men det betyder selvfølgelig også, at man ikke skal lade sig friste over evne. Derfor skal jeg kun komme med to kommentarer her til slut.

Den ene er til fru Mette Groes, der siger, at pensionen ikke bliver reguleret ordentligt. Jamen det er der jo intet belæg for at påstå, fru Mette Groes. Som det klart fremgår af beregningerne, reguleres folkepensionerne med 8,8 pct. over de kommende to år sat i forhold til den forventede lønudvikling for LO-arbejderne og tjenestemændene, og det er mig bekendt just det, Socialdemokratiet selv har stillet forslag om at regeringen skulle. De 7,6 pct. sker via dyrtidsregulering og de 1,2 pct. gennem det lovforslag, som vi diskuterer for øjeblikket, så det er da en ordentlig regulering på nøjagtig samme måde, som man altid plejer at foretage den på.

Og så en bemærkning til debatten om, hvorfor vi fortsat har dyrtidsregulering af folkepensionen. Det er jo en debat, som man meget ofte har i Folketinget, og der er mange, der søger at tage patent på, at vi stadig væk har den.

Jeg skal klart vedstå, at regeringen i efteråret 1982 foreslog afskaffelse af reguleringen af folkepensionen efter reguleringspristallet, men hvad var det, regeringen også gjorde? Den foreslog, at den skulle reguleres med 4